

د افغانستان اسلامي امارت
د ارشاد، حج او اوقافو وزارت
د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او
لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو
ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیرل کېږي

۲۷ / ذوالقعدة ۱۴۴۴ هـ ق مطابق ۲۶ / جوزا ۱۴۰۲ هـ ش

مهر د ښځې خپل حق دی او شریعت د لږ مهر مقررولو ترغیب ورکړی دی.

الحمد لله القائل في كتابه المبين: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) (۲۱) واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له. حكم فقدر وشرع فيسر. واشهد ان محمداً عبده ورسوله حث على الزواج ورغب في تيسيره وتسهيله لما فيه من المصالح الدينية والدنيوية والعواقب الحميدة. وقال: (يسروا ولا تعسروا وبشروا ولا تنفروا)

فصلی الله وسلم على هذا النبي الكريم وعلى آله وأصحابه إلى يوم الدين. اما بعد:

مهر د ښځې خپل حق دی:

د اسلام د مقدس دين د ظهور څخه مخکې ښځه د هر ډول مادي او معنوي حقوقو څخه محروم وه؛ بلکې ښځې ته چا دانسان په سترگه نه کتل او د مال او متاع په څير به يې په ميراث سره وړله او د مالکيت حق يې نه درلود، کله چې پيغمبر عليه السلام په پيغمبرۍ مبعوث شو او د رسالت دروند بار ورته وسپارل شو، د اسلام د مقدس دين فرمانونه او قوانين ورباندې نازل شو، پيغمبر عليه السلام خپلو پيروانو ته يې اعلان وکړ چې ښځې د سړو په شان د حقوقو څخه برخمنې دي او دوی د ژوندی پاتې کيدو هم حق لري او د مالکيت حق لري؛ چې د هغو حقوقو له جملې څخه يو يې د مهر حق دی، مهر يواځې د ښځې حق دی او پرته د ښځې د اجازته هيڅوک په مهر کې د مالکيت او تصرف حق نلري.

د اسلام په مقدس دين کې ښځو ته د هغوی د شان سره مناسب داسې حقوق ورکړل شوي دي چې په نورو اديانو کې يې ساری نه ليدل کېږي. د اسلام مقدس دين ښځو ته د جاهليت د زمانې د بدو رواجونو، رسمونو، او ظلمونو څخه نجات ورکړ. د جاهليت په زمانه کې يواځې د نکاح په مورد کې پر ښځو درې قسمه ظلمونه کيدل، درې واړه ظلمونه الله جل جلاله بند کړل.

لومړی، له ميره څخه چې به مهر اخيستل کيده دا به داسې ورباندې سخته تماميدله، لکه چې دورند تاوان ورته رسيدلی وي. په ترښ تندي به يې دا مهر ورکولو، الله ورته وفرمايل: {نِحْلَةٌ} النساء: (۴) د زړه په شوق سره يې ورکړی.

دوهم ظلم به دا چې دا مهر به د ښځې د اقرباؤ حق گڼل کيده. لکه نن زمانه کې چې په افغانستان کې د خلکو گمان دادی چې ښځه په مهر کې حق نلري او مهر څخه پرته د ښځې د مشورې او رضایت څخه د ښځې اقرباء اخلي او په اکثر حالاتو

کې ښځه د خپل مهر هېڅ معلومات نلري. الله تعالى دا ظلم هم بند کړ: {وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ} معنا مهر د ښځې حق دی او هغې ته یې ورکړی.

درېم ظلم به داؤ چې مېړه به خپله ښځه تر تاثیر لاندې راوستله ترڅو خپل مهر مېړه ته وښيي؛ لکه نن سبا چې په افغانستان کې دیته ورته عمل ترسره کېږي او ښځه دی ته اړایستله کېږي چې د خپل مهر څخه تیره شي. الله تعالى دا ظلم هم بند کړ. (فان طبن لکم)

د حجة الوداع په مشهور حدیث کې راغلی دي: (فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا)، (ثُمَّ قَالَ: اسْمَعُوا مِنِّي تَعِيشُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، أَلَا لَا تَظْلِمُوا، إِنَّهُ لَا يَحِلُّ مَالُ امْرِئٍ إِلَّا بِطَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ). مسند أحمد

ترجمه:- بېشکه ستاسې وینه، ستاسې مالونه او ستاسې عزت پر تاسو حرام دی (له منځه وړل دهغې) لکه حرمت ددې ورځې ستاسې، په دې میاشت ستاسې کې، په دې ښار ستاسې کې (مکه مکرمه)، بیایې وفرماییل: زما خبره واورئ چې ژوند وکړی، خبردار! په خپلو منځو کې یو پر بل ظلم مه کوئ درې ځله یې داخبره تکرار کړه، بېشکه حلال نه دی مال د بل کس، مگر د هغه د زړه په خوبنۍ سره.

همدا راز منکوحې ښځې ته مهر ورکول د نکاح او زنا ترمنځ د توپیر ښکاره دلیل دی. په جاهلیت کې به خاوند د منکوحې ښځې خپلوانو ته مال ورکولو چې (حلوان) به یې ورته ویلی، چې اسلام دا عمل باطل کړ او مهر یې خاص د منکوحې ښځې حق وگرځولو او مهر باید منکوحې ښځې ته ورکړل شي او د منکوحې ښځې د ولي او خپلوانو په کې هېڅ حق نشته. د جاهلیت په زمانه کې په دوه قسمه خلکو باندې زیات ظلم کیده، یوه ښځه او بل یتیم.

د النساء په سورت کې ددې دواړو ضعیفانو پر حقوقو تاکید شوی دی او ددواړو حقوق یو ځای ذکر شوي دي.

ددې امله رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایې ای الله! زه د دوه ضعیفانو ښځې او یتیم حقوقو باندې ظلم کول حرام گرځوم. (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْرَجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ الْيَتِيمِ وَالْمَرْأَةِ) سنن ابن ماجه، سنن النسائي

ترجمه:- ای الله! زه حرام گرځوم د پښو لاندې کول حق ددوه ضعیفانو یتیم او ښځې.

نن سبا خلک د ښځو په عوض کې درانه دروانه ولورونه اخلي او انجلی د مال جمع کولو لپاره مالي سرچینه گڼي او انجلی هغه چاته ورکوي چې زیات دولت ولري او دینداري، اخلاق او عمر هېڅ په پام کې نه نیول کېږي. حال دا چې په حدیث شریف کې رازي:

(تَنْكَحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاطْفُرُ بَدَاتِ الدِّينِ، تَرَبَّتْ يَدَاكَ). صحیح البخاری

ترجمه:- عادتاً به نکاح کېږي ښځې د څلورو خبرو لپاره د هغې د مال په وجه، د هغې د حسب په وجه، د هغې د ښایست په وجه او د هغې د دین په وجه. پس ځان کامیاب کړه په دینداره ښځې باندې (یعنی دینداره ښځه غوره کړه)، په خاورو دې ککړ شي دواړه لاسونه ستا (که دا کار دی ونه کړ).

بناءً د ولي لپاره لازم ده چې خپله لور یا خور دینداره او متدین شخص ته په نکاح ورکړي.

په یو روایت کې د حضرت جلیبیب رضی الله واقعه داسې راغلی ده: (عَنْ أَنَسٍ قَالَ: خَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى جُلَيْبِيبٍ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ إِلَى أَبِيهَا، فَقَالَ: حَتَّى أَسْتَأْمَرَ أُمَّهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " فَنَعَمْ إِذَا " قَالَ: فَانْطَلَقَ الرَّجُلُ إِلَى امْرَأَتِهِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهَا، فَقَالَتْ: لَأَهَا اللَّهُ إِذَا، مَا وَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا جُلَيْبِيبًا وَقَدْ مَنَعَهَا مِنْ فُلَانٍ وَفُلَانٍ؟

قَالَ: وَالْجَارِيَّةُ فِي سِتْرِهَا تَسْتَمِعُ. قَالَ: فَانْطَلَقَ الرَّجُلُ يُرِيدُ أَنْ يُخْبِرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ، فَقَالَتِ الْجَارِيَّةُ: أَتُرِيدُونَ أَنْ تَرُدُّوا عَلَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْرَهُ؟ إِنْ كَانَ قَدْ رَضِيَهِ لَكُمْ، فَأَنْكِحُوهُ قَالَ: فَكَأَنَّهَا جَلَّتْ عَنْ أَبُوَيْهَا، وَقَالَا: صَدَقْتَ. فَذَهَبَ أَبُوهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ قَدْ رَضَيْتَهُ فَقَدْ رَضِينَاهُ. قَالَ: " فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُهُ ". فَزَوَّجَهَا، ثُمَّ فُرِعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ، فَكَرَبَ جَلِيْبِيْبٌ فَوَجَدُوهُ قَدْ قُتِلَ، وَحَوَّلَهُ نَاسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ قَتَلَهُمْ، قَالَ أَنَسُ: " فَلَقَدْ رَأَيْتَهَا وَإِنَّهَا لَمِنْ أَنْفَقِ نَيْبٍ فِي الْمَدِينَةِ ". مسند أحمد

ترجمه:- د حضرت انس رضي الله عنه خخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د جليبيب رضي الله عنه لپاره د انصارو د يوې بنځې په اړه د هغې پلار ته مرکه وکړه. هغه سپرى وويل: زه به يې د مور خخه اجازه واخلم. پيغمبر عليه السلام وويل:

داسې سمه ده. راوي وايې چې هغه سپرى لار خپلى بنځې طرف ته. دا خبره يې هغه بنځې ته ذکر کړه . هغه بنځې وويل: دا خبره داسې نه کيږي. رسول الله صلى الله عليه وسلم پرته له جليبيبه بل څوک پيدا نکړل؟ حال دا چې مونږ دا لور د فلاني او فلاني خخه منع کړه. راوي وايې چې هغه انجلى په پرده کې دا خبرې اوريدلى. هغه سپرى واپس روان شو غوښتل يې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ددې خبرې خخه خبر کړي. هغه انجلى وويل: آيا تاسو غواړئ چې د رسول الله صلى الله خبره رد کړئ؟ که چيرې رسول الله صلى الله ستاسو لپاره په دې خبره راضي وي ورته په نکاح يې ورکړئ لکه چې هغې د مور او پلار لپاره دا غوره وگڼله او دواړو وويل: تاريخنيتيا وويل: د هغې پلار رسول الله صلى الله عليه وسلم ته ورغى او وه يې ويل: که چيرې ته ورباندې راضي يى، مونږ هم ورباندې راضي يو. پيغمبر عليه السلام وفرمايل: زه ورباندې راضي يم. بيا يې هغه ته ورکړه. بيا اهل مدينه وو ته ددښمن خخه ويره پيدا شوه، جليبيب په آس باندې سپور شو (او ددښمن لورى ته ورغى) صحابه وو جليبيب په داسې حال کې وموندلو چې هغه شهيد شوى ؤ او شا او خوا يې هغه مشرکين پراته ؤ چې هغه وژلى ؤ.

همدا رنگه د حضرت سعيد بن المسيب رحمه الله خخه عبدالملک بن مروان بادشاه د هغه د لور مرکه وکړه د خپل زوى لپاره، په هغه وخت کې په شلو زرو درهمو، سعيد ابن المسيب لور ورنه کړه. يو څه موده پس د هغه شاگرد ابو وداعه رح درى ورځې سبقو ته رانغى په څلورمه ورځ چې حاضر شو ده ورڅخه پوښتنه وکړه چې دا درى سبقه دې ولې قضا کړل؟ هغه وويل: زما بنځه وفات شوى وه په هغې مصروف وم، استاد ورته وويل بله بنځه دى ونه کړه؟ شاگرد ورته وويل: زه دوه درهمه لرمه په دې خو بنځه نه کيږي. استاد ورته وويل: چې زه يې درکوم، دستي يې خطبه وويله: ابو وداعه رح چې کورته ولاړى په فکر کې غرق شو چې دا پيسې به له کوم ځاى کومه؟ دروازه وټکيدله چې راووت دده استاد ولاړ دى او لور ورسره ده، ورته يې وويل دا ستا بنځه ده کورته يې بوزه. [حلية الاولياء]

د آزاد انسان خرڅول په عظيمه گناه ده لکه د نن صبا رواجي ولور. په يو قدسي حديث شريف کې راځي: عن أبي هريرة - رضي الله عنه - ، عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قَالَ: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ثَلَاثَةٌ أَنَا حَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا، فَاسْتَوْفَى مِنْهُ، وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ). رواه البخاري

ترجمه:- رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي؛ چې الله تعالى فرمايلي دي: د قيامت په ورځ به زه د دري كسانو سره جگړه كوم، يو هغه كس چې زما په نوم د بنمن ته امان وركړي او بيا په كې خيانت وكړي. بل هغه كس چې آزاد انسان وپلوري او پيسې يې وخورې. او بل هغه كس چې څوك په مزدورۍ ونيسي كار ورڅخه واخلي او مزد يې ور نه كړي.

د انجلی په عوض کې پيسې اخيستل حرام كاردی. علامه ابن عابدين رح وايي: (وَمِنْ السُّخْتِ : مَا يَأْخُذُهُ الصَّهْرُ مِنَ الْخَتَنِ بِسَبَبِ بِنْتِهِ بِطَيْبِ نَفْسِهِ). رد المحتار

ترجمه:- حرام خبيث هغه مال دی چې اخلي يې خسر د زوم څخه په سبب د لور خپلې په خوښۍ سره.

په دې مال کې د ولور هم شامل دی او هغه مصارف هم شامل دي خسر يې د زوم له جابه اخلي.

څوك چې د زوم د كورنۍ څخه پيسې اخلي دا به ددوه حالتونو څخه خالي نه وي يا به يې د مهر په نوم اخلي چې دا يواځې د منكوچې بنځې خالص حق دی او پرته د منكوچې بنځې له اجازته بل چاته جائز نه دي چې د هغې مهر واخلي او په جيب کې يې واچوي او يا به يې د ولور په نوم اخلي چې دا هم حرامی پيسې دي.

محترم شيخ الحديث دوكتور مولوی نور محمد (ثاقب) حفظه الله د يو سوال په ځواب کې ليكلي دي: (كوم مقدار مهر چې د بنځې له طرفه پر زوج باندي لازم شي له هغه څخه سوا نور شی غوښتل حرام او رشوت دی. [بدر الفتاوی]

په مهر کې د منكوچې بنځې د پلار تصرف:

د منكوچې بنځې پلار يا بل كوم خپلوان نشي كولاى چې د بنځې په مهر کې پرته د بنځې د اجازت څخه داسې تصرف وكړي چې يا بې د بنځې خاوند ته يا بل چاته وبښي.

امام كاساني رح په دې اړه وايي: (فَدَلَّ ذَلِكَ كُلُّهُ عَلَى أَنَّ مَهْرَهَا مِلْكُهَا وَحَقُّهَا وَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَهَبَ مِلْكَ الْإِنْسَانِ بغيرِ إِذْنِهِ وَلِهَذَا لَا يَمْلِكُ الْوَالِيُّ هِبَةَ غَيْرِهِ مِنْ أَمْوَالِهَا فَكَذَا الْمَهْرُ). [البدائع والصنائع]

ترجمه:- دا ټول په دې دلالت كوي چې مهر د منكوچې بنځې ملكيت او حق دی او بل چاته جائز نه دي چې وبښي د انسان ملكيت بل چاته وبښي بدون د هغه د اجازت څخه. له دې امله لكه څرنگه چې ولي ددې واك نلري چې هبه كړي د هغې بنځې مال بل چاته، همداسې مهر هم دی. (يعنی نشي هبه كولاى مهر د هغې بل چاته).

آن تردې پورې چې فقهاوو ليكلي دي، كه چيرې كوم خاوند خپلې بنځې ته د هغې معجل مهر ورنه كړي، منكوچه بنځه كولاى شي چې د پوره مهر د ترلاسه كولو پورې ځان خاوند ته تسليم نه كړي. [البدائع]

اسلامي شريعت د لږ مهر مقررولو ترغيب وركړى دى:

واده كول د ژوند ضرورت دی ؛ ځكه په واده سره د دين او دنيا مصالح تر لاسه كيږي، واده د فرد او ټولني ترمخ رابطه ټينگوي ، د اجتماعي ژوند زيات كارونه نكاح سره تړلي دي، په واده كولو سره د خلكو ترمخ محبت او مينه زياتيږي چې دا دالله تعالى لوى نعمت دی. الله تعالى فرمايلي دي: { وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ }. الروم: ۲۱

ترجمه: او د هغه د نښو ځينې دادي چې تاسو لپاره يې ستاسو له نفسونو څخه جوړې پيدا كړي دي، ددې لپاره چې تاسو هغو ته (په مايله كيدو سره) سكون حاصل كړى او هغه ستاسو په مينځ کې مينه او مهرباني پيدا كړه ، بيشكه په دغو کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې ښه فكر كوي.

په واده سره د مسلمانانو نفوس زياتيږي چې نبي عليه السلام د خپل امت په زياتوالي په آخرت کې افتخار كوي.

واده سره د مسلمان دين كامل كيږي او د سترگو عفت رامنځ ته كوي.

په واده كولو باندې الله تعالى امر كړى دى. { فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ }. النساء: ۳

ترجمه:- پس هغو ښځو سره نكاح وكړئ چې ستاسو خوبښې وي دوه دوه ، يا درى درى يا څلور څلور .

په يو بل مبارک ايت كې راځي: { وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ } النور: ۳۲

ترجمه:- او په تاسو كې د بې واده خلكو (ښځې وي او كه سړي) نكاح كوي او په خپلو مريانو او وينځو كې د نيكانو او صالحو (هم نكاح كوي) كه چيرې (دغه ذكر شوي خلك) فقيران وي (نو) الله به دوى د خپل فضله غنيان كړي او الله تعالى د فراخۍ والا ، ښه عالم دى .

ددې دنيوي او اخروي فوائدو د وجې نه پيغمبر عليه السلام ځوانانو ته د واده كولو امر كړى دى او داسې فرمايي: (يا معشر- الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج ، فإنه أغض للبصر ، وأحصن للفرج ، ومن لم يستطع فعليه بالصوم ، فإنه له وجاء). متفق عليه .

ترجمه:- څوك چې ستاسو څخه د نكاح (كوروالي) توان لري نو نكاح دې وكړي، بيشكه نكاح ښكته كوونكى دى سترگو لره او ساتونكى دى مخصوص ص اندام لره له زنا څخه او څوك چې توان د نكاح كولو نلري په هغه لازمه ده روژه نيول ، ځكه روژه دده لپاره قطع كوونكى د شهوت ده .

د زيات مهر مقررول ددې ټولو كارونه مخه نيسي او په اجتماعي ژوند كې ډول ډول مشكلات زيږوي.

په مهرونو كې مبالغه او غلو يوه ټولنيز مشكل دى چې زموږ اكثره ټولنې ورباندې روږدي دي . حكومت ولس او علماء بايد ددې مشكل د حل لپاره لاس په كار شي ترڅو دا ناكاره رسم له منځه لاړشي .

د مهر كمه اندازه لس درهمه دى او زيات مهر لره حد نشته ،مگر اسلامي شريعت د لږ مهر مقررولو ترغيب وركړى دى . جمهور فقهاء وايي چې په مهر كې تخفيف سنت عمل دى او غلو په مهر كې په كار نه ده .

د اسلامي شريعت ټول فقهاء په دې متفق دي ، چې درانه مهرونه مقررول د سنتو مخالفت دى .

حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايلي دي : (مَنْ يَمْنِ الْمَرْأَةَ تَسْهِيْلَ أَمْرِهَا وَقَلَّةُ صَدَاقِهَا). [صحيح ابن حبان]

ترجمه:- بيشكه د ښځې د بركت څخه د هغې په كارونو (خطبه او غوښتل) اسانتيا ده او د هغې د مهر كموالى دى .

بهتره ښځه هغه ده چې مهر يې لږ وي . نبي عليه السلام فرمايلي دي: (خَيْرُهُنَّ أَيْسَرُهُنَّ صَدَاقًا). [احمد ، ابن حبان]

په يو بل حديث كې راځي: (أَعْظَمُ النِّسَاءِ بَرَكَتًا أَيْسَرُهُنَّ مَثْوَنَةً). [مسند أحمد، الحاكم]

ترجمه:- لويه د ښځو څخه د بركت له پلوه هغه ښځې چې مصرف يې كم وي .

په لږ مهر باندې رسول الله صلى الله عليه وسلم ترغيبي امر كړى دى او د زيات مهر په مقررولو كې دځاوند او ښځې ترمنځ د دښمنۍ لامل گرځي . په يو مرسل حديث شريف كې راځي: (تَيَاسَرُوا فِي الصَّدَاقِ ؛ إِنَّ الرَّجُلَ يُعْطِي الْمَرْأَةَ حَتَّى يَبْقَى ذَلِكَ فِي نَفْسِهِ عَلَيْهَا حَسِيكَةً) مصنف عبدالرزاق

ترجمه:- اساني كوي په مهر كې ، بيشكه سړى وركوي ښځې ته مهر تر دې پورې چې پريږدي مهر په زړه د سړي كې د ښځې په اړه دښمني .

الله تعالی ټولو خلکو ته د نکاح کولو ترغیب ورکړی دی او فقیرانو ته یې هم ترغیب ورکړی دی چې نکاح وکړي.

که چیرې مهر لږ وي هر څوک کولای شي نکاح وکړي فقیران به هم وکولای شي چې نکاح وکړي او دمسلمانانو نسل به هم زیات شي خو که چیرې مهر زیات وي د نکاح کولو فرصت به هغه چا ته میسر کیږي چې زیات مال ولري او فقیران او د کم توان خاوندان به د ډیر وخت لپاره بې واده پاته شي او عام خلک به په حرج کې وي او د مسلمانانو نسلونه به هم کم وي.

د ژوند په هره برخه کې باید د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو پیروي په کارده، ځکه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو په پیروي کې خیر او برکت وي. د نبی علیه السلام د ښځو او لوڼو مهر د پنځه سوه درهمو څخه زیات نه و. په یو حدیث شریف کې راځي: (عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ كَيْفَ كَانَ صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ كَانَ صَدَاقَهُ لِأَزْوَاجِهِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَوْقِيَّةً وَنَشَأَ قَالَتْ أَتَدْرِي مَا النَّشُ قُلْتُ لَا قَالَتْ نِصْفُ أَوْقِيَّةٍ فَتِلْكَ خَمْسُ مِائَةٍ دَرَاهِمٍ فَهَذَا صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَزْوَاجِهِ). [أحمد، صحيح مسلم]

ترجمه:- ابو سلمه بن عبدالرحمن وايې چې ما د حضرت عائشې رضی الله عنها څخه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مهر په اړه پوښتنه وکړه چې څومره و مهر د رسول الله صلی الله علیه وسلم؟ هغې راته وويل: د پیغمبر علیه السلام د خپلو بیبيانو لپاره مهر دولس اوقیه او یو نش و. بیبيانې راته وويل: ته پوهیږئ چې (نش) څه ته وايې؟ ما ورته وويل: نه! هغې راته وويل: (نش) نیمه اوقیه ده چې دا ټول پنځه سوه درهمه کیږي او دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم مهر و د هغه د ښځو لپاره.

امام نووي رح ددې حدیث په شرح کې وايې: (دا حدیث ددې دلیل دی چې پنځه سوه چاندي مهر مقررول مستحب دي).

د زیات مهر مقررول هغه اجتماعي مشکل دی چې د ډیرو خلکو ذهنونه یې مشغول کړي دي او ددې وجی نه زیات ځوانان او پیغلې له واده کولو څخه پاتې وي او که څوک واده هم وکړي مجبور دی د مهر د پوره کولو لپاره خارجي ملکونو ته مسافر شي او د مهر له امله په پردو ملکونو کې د کور او وطن څخه لری پیسې وگټي او د مهر قرضونه خلاص کړي. د زیات مهر د مقررولو له امله زیات ځوانان په ډول ډول فتنو کې پریوزي.

په زیات مهر مقررولو کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د امر څخه مخالفت دی؛ ځکه نبی علیه السلام د مهر او واده په ساده کولو او اسانولو امر کړی دی.

نن سبا خلک د هلک او انجلی دیندارۍ او اخلاقو ته نه گوري، بلکې زیات مهر ته گوري چې دا کار د شریعت مخالف عمل دی، بلکې په اسلامي شریعت کې د هلک دیندارۍ او اخلاقو ته کتل په کاردي. نبی علیه السلام فرمایي: (إِذَا خُطِبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ، وَخَلْقَهُ، فَزُوجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ). سنن الترمذی.

ترجمه:- کله چې ستاسو څخه داسې څوک د لور غوښتنه وکړي چې تاسو یې د دین او اخلاقو څخه راضي یاست؛ نو ور ته یې ورکړئ که چیرې تاسو دا کار ونه کړی شی به دا فتنه په ځمکه کې او پراخه فساد.

زیات مهر مقررول داسې دي لکه څوک چې په بازار کې کوم جنس په پیسو رانیسي. د زیات مهر مقررول ځینې وخت ددواړو کورنیو ترمنځ صله رحمي له منځه وړي او د جگړو سبب گرځي.

په ځینو حالاتو کې نکاح کول په مسلمان واجب گرځي چې زیات مهر مقررول ددې مکلفیت مخه نیسي.

عمر فاروق رضی الله عنه وويل: پام د ښځو مهرونه مه زیاتوی، ځکه په دنیا کې که یو شی د الله په نزد د عزت او تقوا سبب کېدای نو تر تاسو رسول الله ډېر په دې وړ وو. ما ته علم نه شته چې رسول الله دې یا د خپلو ښځو یا د خپلو لوڼو مهر تر ۱۲ اوقیې زیات ټاکلی وي. پنځه سوه در همه یو سل یو دیرش ټولې او درې ماشي (۳، ۱۳۱) سپین زر کېږي. د سپینو د یوې ټولې نرخ پنځوس روپۍ شي نو پنځه سوه در همه یعنی د (۳، ۱۳۱) ټولې سپینو شپږ زره پنځه سوه درو شپېته (۶۵۶۳) پیسې کېږي.